

СИЛАТА НА УНИКАЛНАТА ЛИЧНОСТ

(Библиофилски уникат за жените
на България)*

Елена Мунева

Дълги години ролята на жената и нейната дейност в различните епохи на човешката история се свежда единствено и само до ежедневния битовизъм, лишение и унижение. Тя дори е обвинена като изкусителка и че води човечеството към пагубно грехопадение.

Но времената се менят и идва време светът да е погледнат от друг ъгъл. Именно в разглежданата тук книга можем да видим как образът на жената се издига, как обществото ѝ се покланя и наистина я признава за нежната половина. Това откриваме дори във факта, че настоящата творба е създадена от мъж.

Инж. Любомир Михайлов съставя книгата си, като ни предлага събрани биобиблиографски данни – интересни факти от живота на част от заслужили възхищение български жени, поднасяйки им нежни цветя – в края на всяка синтезирана биография ухае едно цвете, различно от предходното. Такова е художественото оформление на енциклопедичното издание, което го прави библиофилски уникат.

Оформлението на енциклопедичното издание е такова, защото такива са представените в него жени – тези, които отдават своята любов, посвещават огромни усилия и творческа енергия изцяло в полза на обществото.

Книгата е своеобразна енциклопедия за впечатляващата изява на българката във всички области от човешкото знание и дейност. Тук можем да срещнем например имената на първата жена прокурор в България (Невена Цветкова: с. 238–239); на изявени в областта на библиографознанието, философията и когнитологията (проф. д.п.н. Александра Куманова: с. 12–13); (Красимира Александрова: с. 164–165); икономиката (Розалина Русенова: с. 284–285), социологията (Емел Расимова: с. 116–117), политиката и дипломацията (Елена Попходорова: с. 106–107; Филиз Хюсменова: с. 338–339), правото (Емилия Друмева: с. 118–119; Жасмин Попова: с. 122–123), електротехниката (София Карапетрова: с. 306–307), химия (Росица Янакиева: с. 290–291) и медицина (Росица Бакалова: с. 286–287), музика (Гуна Иванова: с. 68–69; Лили Иванова: с. 172–173; Надка Караджова: с. 230–231; Николина Чакърдъкова:

с. 244–245), театрално изкуство (Стоянка Мутафова: с. 320–321; Татяна Лолова: с. 326–327) и сценична пластика (проф. Анастасия Савинова-Семова: с. 14–15); спорта (Екатерина Дафовска: с. 102–103; Мария Гигова: с. 198–199; Стефка Костадинова: с. 314–315), дори участнички във войната на България против хитлеристка Германия (Мими Пизанти-Петкова: с. 218–219) и др.

Разгръщайки „Бележити български жени“, мигновено се поражда респект и възхищение от делото на всяка от включените в енциклопедията личности. Нелучайно авторът не съставя съдържание, с което да отдели дадено име от друго. Не ги групира възрастово, по заслуги или професионално. Той просто подрежда „героините“ си азбучно. По този начин образът на всяка една от тях е изведен индивидуално от всяка първоначална затваряща го рамка.

Като че ли в книгата си „Бележити български жени“ инж. Любомир Михайлов събира индивидуалното, уникалното в житейската и интелектуална биография на личността. Тук колективното дело на жените се превръща в своеобразно, но неповторимо съцветие, чийто аналог в енциклопедичния жанр е намерен точно – библиофилска енциклопедия.

* Михайлов, Любомир. Бележити български жени: Енциклопедия. – В. Търново : Сириус 4, 2009. – 352 с. : с ил.